

Hagen Hagensen (KF):

Det er lykkedes at få bøjet sig mod hinanden på en sådan måde, at vi nu om et øjeblik får en udlændingelov, som jeg tror vil både have retsklarhed og retsbeskyttelse i det omfang, der kan være grund til at have det over for dem, der kommer til vores land, navnlig dem, der ønsker varigt at være her. Jeg vil blot sige, at det er en god ting, at så mange har kunnet slutte sig sammen om at få en udlændingelov med et indhold som den, der nu kommer til verden. Jeg tror egentlig, at det vil vise sig, at man kan leve med den, både de, der kommer her til landet, og de, der bor her i landet og hører til her.

Bjørn Elmquist (V):

Når vi nu om et øjeblik med et meget stort flertal vedtager den nye udlændingelov, bliver der bragt ro og klarhed omkring en lang række spørgsmål. Vi får slået fast med syv-tommersøm, at vi må fastholde vort indvandrerstop. Vi får slået fast med syv-tommersøm, at de udlændinge, der har boet i Danmark i mange år, har krav på en ordentlig behandling, og vi får slået fast med syv-tommersøm, at dette spørgsmål vil vi ikke gøre til politisk kastebold. Det er muligt, at der på yderfløjene i dansk politik stadig væk vil lyde kritik af, hvad denne lov indeholder, men de ansvarlige partier i folketinget er enige om, hvordan denne indvandrerlov skal se ud.

Jeg vil gerne takke de partier, der har været med til det, og jeg synes også, vi skal takke de embedsmænd og -damer, der har hjulpet os. Det har været indviklet, det har været meget svært at finde ud af de mange indviklede lovreger, vi har drøftet, og det er ikke mindst deres fortjeneste, at vi, hvad i hvert fald det saglige angår, er kommet igennem med skindet på næsen.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt starte, hvor hr. Bjørn Elmquist sluttede. Jeg synes også, at der er grund til at takke for den hjælp, vi har fået til dette meget komplicerede lovkompleks fra embedsmændene både her i huset og i justitsministeriet. Vi ved, at vi har trukket så hårdt på deres arbejdskraft, at et af medlemmerne på et vist tidspunkt spurgte, om 11 timers reglen dog slet ikke gjaldt i disse forsamlinger. Det måtte vi jo så meddele det pågældende med-

lem, at det gjorde den ikke. Man havde faktisk dispensation fra 11 timers reglen.

Vi står nu med et resultat, som bliver vedtaget, og jeg vil godt starte med at sige, at socialistisk folkeparti stemmer for lovforslaget, sådan som det ser ud nu. Vi gør det ikke, fordi det er den udlændingelov, vi gerne ville have haft, vi gør det, fordi vi efter samtaler med en lang række indvandrere og indvandrerorganisationer ved, at denne lov er et væsentlig bedre retsgrundlag for udlændinge i Danmark at leve på end det retsgrundlag, de har haft hidtil.

Jeg skal ikke trætte tinget alt for meget – jeg ved godt, at der er nogle, der glæder sig til at komme væk fra huset, og det kan jeg godt forstå – men jeg vil alligevel knytte et par bemærkninger til lovforslaget, sådan som det nu ser ud, inden vi stemmer om det.

På mange måder er der overensstemmelse mellem det endelige forslag, vi står med her, og det forslag, der lå fra mindretallet i det udvalg, som har udarbejdet den betænkning, der ligger til grund for det lovforslag, vi behandler. Det var klart allerede ved førstebehandling, at selv om justitsministeren havde valgt at fremsætte flertallets forslag, så ville det endelige resultat komme til at ligge et eller andet sted mellem flertallets og mindretallets forslag.

De punkter, hvor forslaget minder mest om mindretallets forslag, er bl.a. med hensyn til flygtningereglerne. Jeg vil godt sige, ligesom fru Lise Østergaard sagde det ved andenbehandlingen – jeg kan snart ikke huske, hvor mange gange vi har behandlet dette lovforslag – at det er positivt, og det er godt for de flygtninge, der søger asyl i Danmark, at vi har fået den ligestilling mellem A- og B-flygtninge, dette lovforslag giver udtryk for. Det er også positivt, at vi har fået nogle klare retsbestemte familiesammenføringsregler, der giver indvandrerfamilier og flygtningefamilier ret til at få deres børn og deres forældre til Danmark, hvis forholdene i øvrigt er sådan, at de kan forsørge dem.

Jeg skal ikke gå ind på den kritik, jeg knyttede til disse punkter ved andenbehandlingen. Når det drejer sig om familiemedlemmer og forældre til udlændinge, som er under 60 år gamle, vil der stadig være en række skøn tilbage, og sådan må det være. Vi har fået klargjort førsteasylreglen. Det synes jeg også er vigtigt.